

Port Betaald

AAN:

37e jaargang - No 1

FEBRUARI/MAART 2020

***KERKBEL VAN DE
PROTESTANTSE GEMEENTE OP VLIELAND***

verschijnt 6x per jaar

De kerkdiensten in februari en maart 2020:

- **Zondag 16 februari, 10.00 uur**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 23 februari, 10.00 uur**
ds. Pieter Korbee, Alkmaar
- **Zondag 1 maart, 10.00 uur**
Viering Heilig Avondmaal en begin van de 40-dagentijd
ds. Frans Weeda
- **Zondag 8 maart, 10.00 uur**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 15 maart, 10.00 uur**
ds. Johan Goud, Den Haag
- **Maandag 16 maart, 17.00 uur**
Pastor Susan Boukema, *Woord- en Communieviering*
- **Zondag 22 maart, 10.00 uur**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 29 maart, 10.00 uur**
ds. Henk Fontein, Culemborg
- **Zondag 5 april, 10.00 uur** *Palmpasen*
ds. Frans Weeda
- **Donderdag 9 april, 19.00 uur**
Witte donderdag met viering Heilig Avondmaal
ds. Frans Weeda
- **Vrijdag 10 april, 19.00 uur** *Goede Vrijdag*
ds. Frans Weeda
- **Zaterdag 11 april, 22.30 uur** *Stille Zaterdag*
ds. Frans Weeda
- **Zondag 12 april, 10.00 uur** *Eerste Paasdag*
ds. Frans Weeda

Ten geleide

Dit is de Kerkbel voor de periode tussen Epifanie en Pasen, tussen een natte, grauwe en zachte februarimaand en het begin van de lente, die bij mij, ondanks veel teleurstellingen, ieder jaar weer de hoop doet opleven op prachtig voorjaarsweer. Voor onze kerkelijke gemeente is dit een periode om veel dingen te regelen, zodat er straks een nieuwe voorganger aan de slag kan op ons eiland. Voor Joke en mij is het een tijd van afronden, allerlei dingen voor het laatst doen en af en toe al afscheid nemen. En natuurlijk van vaak naar de wal gaan om ons nieuwe huis bewoonbaar te maken.

Op zondag 16 februari zal Joke afscheid nemen als ouderling; ze tekende indertijd voor vier jaar kerkenraadswerk, maar het zijn er tien (!) geworden. Zo komt er een einde aan ons ‘vadertje en moedertje spelen’, zoal een oudere collega het, even lief als ondeugend, ooit omschreef.

Mijn laatste kerkdienst als predikant in actieve dienst staat gepland voor zondag 28 juni; in de eerste helft van juli hopen we dan te verhuizen. Voor Pasen wil de kerkenraad enkele wijkavonden organiseren, die voor mij het karakter krijgen van een ‘afscheidstournee’.

Na de bijdrage voor deze Bel hoop ik er nog twee te schrijven en dan is ook dat verleden tijd. Mijn overpeinzingen hebben deze keer niet de vorm van commentaar bij de actualiteit, of in elk geval maar een beetje. Ik wil in de laatste ‘Bellen’ waarvoor ik kopij schrijf, namelijk terugkijken op de voorbije veertig jaar. De verbinding met de actualiteit ligt hierin dat terugkijken erg in de mode is. Sommige Engelsen hopen hun British Empire terug te kijken door uit de Europese Unie te stappen, de Polen herschrijven hun geschiedenis zodat ze enkel slachtoffers en geen daders zijn in de gruwelen van de Tweede Wereldoorlog en in ons eigen land zijn er mensen die denken dat ‘terug naar de gulden’ een nieuwe periode van welvaart inluidt. Allemaal herschrijven ze de geschiedenis en staan ze met hun rug naar de toekomst. Ik ga proberen niet in die valkuil te trappen, maar verder dus weinig actualiteit in mijn gedachten!

Aantekeningen bij de kerkdiensten

Pasen valt relatief laat dit jaar, dat betekent dat er veel zondagen liggen tussen het einde van de Epifanie en het begin van de veertig dagen.

In dit A-jaar is het Mattheüs-evangelie onze voornaamste leidraad. Het leesrooster geeft als alternatief het boek Exodus aan en dat is natuurlijk ook passend in de aanloop naar Pasen. Pesach, het Joodse Paasfeest, is het feest van de herinnering aan de bevrijding uit de Egyptische slavernij. Maar als het zou blijven bij het verheerlijken van een gebeurtenis uit het verleden, dan verliest het feest zijn positieve betekenis en wordt het vooral een bewijs van de eigen superioriteit. Zo functioneert het in het huidige Israël wel vaak: “God heeft ons ooit de vrijheid en een eigen land gegeven. En dus hebben de Palestijnen geen rechten”. Op een andere manier, maar ten diepste even religieus werkt het voor het Engelse (heel beslist niet voor het Britse!)

volk. Ik denk wel eens dat de Brexit een direct gevolg is van het feit dat de Engelsen er nooit over heen gekomen zijn dat ze de Tweede Wereldoorlog gewonnen hebben. Maar dat terzijde. Bevrijding van vroeger viere blijft alleen zuiver als het oproept tot steeds opnieuw doordenken in hoeverre ons handelen bevrijdend is in de werkelijkheid van vandaag, voor onszelf en voor anderen die tot slaaf gemaakt zijn. Daarom is de betekenis die binnen de christelijke traditie aan Pesach gegeven wordt, weliswaar nieuw, maar tegelijk volkomen in lijn met de oorspronkelijke bedoeling. Bevrijding is nooit af, maar moet steeds opnieuw bevochten worden op de machten van kwaad en verslaving en uiteindelijk ook op onszelf. Bevrijding van schuld en dood is de laatste en belangrijkste vorm van vrijheid, als we maar nooit vergeten dat Pasen viere ook inzet inhoudt in heel concrete en aardse situaties van onvrijheid en onderdrukking.

Voor de periode van de Veertigdagen geeft het leesrooster de suggestie om aandacht te schenken aan enkele Psalmen. Daarover gaan mijn ‘Overpeinzingen’ die hierna volgen. Welke keuzes voor Schriftlezingen ik in de komende weken zal maken, kan ik op het moment van schrijven nog niet zeggen; dat heeft ook te maken met de thematiek van de liturgische schikking voor de parse weken. Voor u en voor mij dus nog even een verrassing!

Overpeinzingen

Op de middelbare school zat ik samen in de klas met de oudste zoon van onze wijkpredikant. Hij vertelde een keer terloops dat zijn vader wekelijks een kwartiertje besteedde aan het maken van de zondagse liturgie, maar vaak dagen zat te zwoegen op zijn preek. Liturgie was een vrijwel onbekend woord in de gereformeerde kerk van mijn jeugd, een versje bij de preek was genoeg. Nu was er in die tijd niet veel te kiezen; er waren ‘Eenige Gezangen’ beschikbaar en in theorie 150 Psalmen. In theorie, want in de praktijk werden daarvan hooguit 40 als zingbaar beschouwd. Teveel moeilijke liederen laten zingen werd de predikant ernstig kwalijk genomen en in elk geval op dit punt is er in de afgelopen veertig jaar weinig veranderd. Liturgisch onderlegd was ik niet bepaald, toen ik met de theologiestudie begon. Ik zie nog het onthutste gezicht van prof. Lammens, de hoogleraar liturgiek, toen we met een groepje Psalm 65 uitkozen als openingslied voor een dienst die bedoeld was voor de eerste zondag van Advent. “Waarom deze algemene Psalm en niet Psalm 25, dé Psalm van deze zondag?”, vroeg Lammens zich een beetje vertwijfeld af. We moeten glazig gekeken hebben: ‘Psalm van de zondag?’

Vanuit dit zeer bescheiden begin is mijn liturgisch besef in de loop van de jaren wel gegroeid. Ik ben ervan overtuigd geraakt dat muziek en gemeentezang een wezenlijk en vooral ook een zelfstandig onderdeel van de eredienst vormen. Gewapend met een nieuw Liedboek met ruim meer dan duizend liederen en de suggesties van het tijdschrift ‘De Eerste Dag’ en in samenwerking met de musicus van dienst probeer ik iedere zondag dat ik dienst heb, een samenhangende liturgie op te stellen, waar-

van de preek niet meer dan een onderdeel is. Aan een kwartiertje voorbereiding heb ik hierbij echt niet genoeg. Ik ben nog teveel calvinist om de preek tot een 'praatje bij de liturgie' te maken, maar er is wel meer evenwicht gekomen. Er liggen ook pastorale ervaringen ten grondslag aan deze ontwikkeling in mijn denken en doen. Voor de generatie van mijn ouders was het niet vanzelfsprekend dat ze leerden te spreken over hun gevoelsleven. Meer dan eens heb ik bij de voorbereiding van een uitvaart de vraag gesteld: "Zouden jullie me wat kunnen vertellen over het geloof van je vader?" Dat was een lastige, al ging het gelukkig niet vaak zo ver, als die ene veertiger die bitter opmerkte: "Geloof moet belangrijk voor hem geweest zijn, want ons schopte hij elke zondag naar de kerk. Maar zelf kwam hij er al jaren niet meer". Vaak kwamen we verder als ik naar het lievelingslied vroeg. Vooral de favoriete Psalmen gaven een inkijkje in de ziel van de overledene. Vanaf de oorsprong hebben de Psalmen immers meer gefunctioneerd als een persoonlijk brevier, dan als gezangboek voor de openbare tempelliturgie. Hele generaties gelovigen hebben in het boek van de Psalmen woorden en uitdrukkingen gevonden om hun gevoel te beschrijven. Deze gedichten / liederen bieden dan ook een staalkaart van alles wat een mens ervaren kan: van diepe vreugde, grote dankbaarheid en juichende vrolijkheid tot bittere haat, wraaklust en uitzichtloze wanhoop. Alles staat erin, behalve sentimentaliteit. Dat geeft ook plaats aan teksten waar we niet veel mee kunnen en die ik ook nooit heb laten zingen, zoals bijvoorbeeld de volkomen duistere wanhoop van Heman in Psalm 88 of de ongeremde wraakzucht in Psalm 137, vers 4. Je mag hopen en geloven dat dergelijke gevoelens bij God nooit het laatste woord hebben, maar ze horen wel bij mensen.

Parallel met de herwaardering van de liturgie is er aandacht gekomen voor de eigen waarde van de Psalmen. Voor Jezus zijn ze een bron van troost en bemoediging geweest, maar het besef is doorgebroken dat ze daarmee niet zomaar 'van ons' zijn; als christelijke kerk hebben we deze liederen te leen van het Joodse volk. Zorgvuldige bestudering laat de grote diversiteit zien in deze liederen. Smeken, klagen, loven, schelden, het komt er allemaal in voor. Sommige Psalmen zijn een korte schreeuw om hulp, andere zijn een kunstig gecomponeerd literair werk. Om één voorbeeld te noemen: de langste Psalm, de 119e, is opgebouwd uit 22 x 8 regels. Binnen zo'n blok van acht begint elke regel met dezelfde letter en zo komen alle 22 letters van het Hebreeuwse alfabet aan de beurt. Sommige deskundigen voeren deze benadering zo ver door, dat zij vergaande conclusies verbinden aan cijfermatige gegevens, zoals het aantal lettergrepen. De Godsnaam (JHWH) heeft bijvoorbeeld de getalswaarde van 26; zijn er dus zoveel lettergrepen in een Psalmstrofe, dan menen deze theologen dat aangetoond is dat de dichter hiernaar wil verwijzen. Of de dichters zo ver doorgedacht hebben? Het zou kunnen, maar echt overtuigd ben ik niet.

Een tamelijk recente ontwikkeling is dat er aandacht gegeven wordt aan de compositie van het Psalmboek als geheel. Moderne Schriftgeleerden neigen naar de opvatting dat dit Bijbelboek meer is dan een bundel, waarin de verschillende liederen op een toevallige plek terecht gekomen zijn. Binnen het totaal van 150 zijn allerlei grotere en kleinere deelverzamelingen te ontdekken van liederen die onderling een nauwe samenhang hebben en samen een geloofsreis verbeelden en stem geven. Eén

van dergelijke verzamelingen omvat de Psalmen 113 tot en met 118, de zogenaamde Egyptische Lofzang. Het leesrooster van de Eerste Dag (ook zo'n nieuwerwetse uitvinding waar we vroeger niet aan deden...) geeft de suggestie om juiste deze psalmen een plaats te geven in de liturgie voor de veertig dagen. In aanloop naar het Paasfeest, de liturgische plaats die ze in de Joodse tempel en synagoge eveneens hebben. En dat is een intrigerende suggestie die ik waarschijnlijk volg op de dagen dat ik dienst heb. Dat zijn er niet zoveel, omdat ik een extra vrije zondag heb gekregen in het weekend dat onze dochter trouwt.

Uit de gemeenschap van kerk en eiland

Aan het eind van vorig jaar en in de eerste maand van dit jaar zijn vier Vlielanders overleden; er komt geen einde aan het afscheid nemen en aan verdriet dat nooit helemaal over gaat. Zo zwaar als het is, dit is geen feit dat je kunt ontkennen of maar beter kunt negeren, het is de fundamentele zekerheid van ons bestaan dat wij voorbijgaan. Maar op een bepaalde manier maakt juist dat ons leven zo kostbaar en in elk geval is het een reden om ruzie, onenigheid, haat en onverschilligheid niet voort te laten woekeren. Omdat niemand van ons weet hoeveel tijd ons gegeven is, kunnen we ons voornemen om de tijd die er is zo goed mogelijk te gebruiken, door het genieten van vandaag niet tot morgen uit te stellen en door 'de zon niet te laten ondergaan over een opwelling van onze toorn', om het Bijbels te zeggen.

Op 22 november overleed Gerard Gorter geheel onverwacht aan boord van het schip waarop hij als kapitein-eigenaar voer. Hij is maar 51 jaar oud geworden. Nadat hij gerepatriëerd was en alle formaliteiten afgehandeld waren, hebben zeer velen hem uitgeleide gedaan op Vlieland. Niet alleen de kerk, maar ook de oude bibliotheek was helemaal vol en nog moesten meer dan 100 mensen op het plein de rouwplechtigheid volgen. Het hele eiland was aangeslagen, maar de klap is het hardste voor zijn vrouw en hun twee nog jonge dochters, en voor zijn ouders.

Op 20 december stierf Jan Gerard Kuiper op de leeftijd van 79 jaar. Hoewel zijn gezondheid al langer afnam, kwam het overlijden toch als een schok. In die middag had ik nog een paar woorden met hem gewisseld over het optreden van het Kleinkoor in de Uiterdonk, waarvan hij genoten had. Nog geen 24 uur later moesten Ina en de kinderen spreken over zijn uitvaart, die vanwege de Kerstdagen pas een week later kon plaats vinden.

In een sobere, maar indringend samenkomst hebben we afscheid van hem genomen en hem herdacht als één van de rechtvaardigen die de wereld in stand houden.

Op 10 januari is Joop (Johannes Antonius Marie) van Heerde gestorven; hij is bijna 83 jaar oud geworden. Het laatste deel van zijn leven was hij in de Uiterdonk, vanwege snel voortschrijdende dementie; dat was zwaar voor hem en voor wie van hem hielden. Het is de tragiek van het bestaan dat wij ons vaak de laatste jaren van een mens het beste herinneren. Voorafgaande aan de begrafenis in Vlielandse aarde heb-

ben we in de rouwsamenkomst, met veel muziek, veel sprekers en heel veel aanwezigen, in herinnering geroepen hoe hard hij gewerkt heeft en hoe zorgzaam Joop voor velen geweest is. Zo konden wij, vooral Toos en de kinderen, hem in vrede loslaten.

Op 26 januari is Gerrit Lucas Jan Venema heengegaan op de leeftijd van 73 jaar, na een kort, hevig en verbijsterend snel verlopend proces van ziekte. Op een natte januari-avond was de condoleance aan huis en op de eerste dag van februari de crematie in Goutum.

ds. Frans Weeda

Frans Weeda, 40 jaar predikant

Op 6 januari 2020 vierde Frans Weeda zijn 40-jarig jubileum als predikant; in de officiële brief van de synode staat dat hij 40 jaar werkzaam is geweest 'met een kerkelijke rechtspositie'. Als kerkenraad van de Nicolaaskerk op Vlieland, waaraan Frans verbonden is, willen wij hem hiermee van harte feliciteren.

Frans heeft theologie gestudeerd in Amsterdam. Na een jaar in Nes Ammim leerde hij het vak van dominee in Akkrum, deed zendings-/ ontwikkelingswerk in het voormalig Nederlands Nieuw-Guinea en was daarna achtereenvolgens predikant in Enschede, Krommenie en sinds september 2008 in de Protestantse Gemeente Vlieland.

Enkele vragen aan Frans:

- Frans, wat heeft jou destijds bewogen om de studie theologie te doen?
Een soort roepingservaring toen ik dertien jaar oud was. Ik heb er zelden over gesproken, maar voor mezelf wist ik het wel. Ook al hadden de exacte vakken op school meer mijn belangstelling dan Latijn en Grieks. Maar toen ik ging studeren, in 1971, kon ik aan de VU gelukkig ook met Gymnasium B zonder vooropleiding beginnen.
- Kun je in het kort vertellen wat je gedaan hebt, nadat je afgestudeerd was?
Ik ben een jaar naar Nes Ammim in Israël gegaan, als vrachtwagenchauffeur / theoloog. Ik vond me zelf, zeker als single, te jong voor een leven in de pastorie. En kijk, daar was Joke en een jaar later zijn we samen het avontuur aan gegaan.
- Kun je, nu, terugkijkend op de 40 jaar vertellen of de studie je gebracht heeft wat je ervan had verwacht/gehoopt?
Mijn beeld als dertienjarige van het predikantsambt bleek van geen kanten te kloppen. Maar de praktijk was leuker en spannender dat ik ooit had kunnen vermoeden. Een bofkont dus, op onjuiste gronden in het juiste vak terecht komen.

- Nu, na 40 jaar, komt je emeritaat er ook aan, wat zijn je plannen voor de komende ‘vrije’ tijd?

Klussen in ons nieuwe huis in Workum, een nieuw sociaal leven opbouwen zonder de steun van leden van een gemeente, hopelijk een rol in het mentoraat voor beginnende predikanten, 's zomers veel meer varen met onze Valk. En verder? We zien wel!

- En zullen er zaken zijn die je zult gaan missen?

De natuur van Vlieland, het land rond Workum is wel erg plat en kaal. Er is heel wat in mijn werk, dat ik niet zal missen, maar zeker wel de intensieve contacten met mensen op kruispunten in hun leven. En het soms bijna onbegrijpelijke vertrouwen dat ik mocht ontvangen van kerkleden en misschien nog meer van niet-kerkleden op Vlieland, ook als ze nare ervaringen met ‘de kerk’ hebben gehad.

Bericht van de kerkrentmeesters

Actie Kerkbalans 2020.

Kerk zijn we samen; dit jaar gaat het niet meer lukken om officieel mee te doen aan de actie kerkbalans, want die loopt van zaterdag 18 januari tot zaterdag 1 februari. Maar toch willen we ook dit jaar weer een beroep u doen om uw jaarlijkse bijdrage te geven! Dankzij uw bijdrage kan onze kerk voortbestaan en kunnen we o.a. onze leden pastoraal ondersteunen.

Bericht van de diaconie

40-Dagentijd;

Het thema voor de 40-dagentijd 2020 is ‘*Sta op.*’ Deze tijd is bij uitstek de periode om samen stil te staan bij onrecht en oneerlijkheid in de wereld, en om op te staan voor mensen die een steuntje in de rug nodig hebben. Laten we samen opstaan om anderen tot een zegen te zijn door middel van onze tijd, aandacht, gebeden en gaven. De diaconie gaat dit jaar flyers uitdelen op de zondagen in de 40-dagentijd. Op deze flyers staat informatie over het collecteproject van die zondag.

Bijdrage van een betrokken buitenstaander;

Pioniers van Jezus op Vlieland

door Aad Kamsteeg

Tja..., wat zou het profiel moeten zijn van een nieuwe voorganger als Frans Weeda straks met emeritaat gaat? De kerk van Vlieland is natuurlijk niet zomaar een ge-

meente. Ze heeft typisch eigen kenmerken en rekening te houden met eigen uitdagingen. Maar toch. Niet lang geleden zat ik in mijn eigen plaatselijke kerk in de commissie die moest uitkijken naar een nieuwe predikant. Ik werd toen extra bij de vraag bepaald wat de taak van een predikant eigenlijk is.

Nu was ik in die tijd behoorlijk onder de indruk geraakt van een vroegere bisschop uit de Britse Anglicaanse Kerk, de inmiddels docent en schrijver geworden en ook in ons land bekende Tom Wright. Anders dan veel van zijn collega-theologen slaagt Wright erin toegankelijk voor een breed publiek te schrijven. Zijn jongste boek over de apostel Paulus bijvoorbeeld leest als een trein.

Nu is het niet mijn bedoeling hier een boekbespreking te geven. Het gaat me erom in deze Kerkbel iets door te geven wat misschien ook op Vlieland van belang is. Want ga maar na. Vraag niet-kerkleden waarom jij 's zondags wel naar de kerk gaat. Ik maak me sterk dat ze iets antwoorden in de zin van 'omdat je naar de hemel wilt gaan'. Alsof het gelovigen alleen maar om zichzelf zou gaan en alsof de hemel de eindbestemming van de mens zou zijn.

Niet dat het voor mij volslagen onbekend was, maar Tom Wright drukte mij weer eens met de neus op het feit dat Jezus niet alleen op aarde kwam om het tussen ons en God weer goed te maken. Hij lanceerde ook zijn koninkrijk. Een vaag begrip? Nou, dat valt Jezus dan niet te verwijten. Jezus maakte het heel concreet. Hij verzorgde zieken, zocht gemarginaliseerde medemensen op, gaf hongerende mannen en vrouwen te eten, maakte met andere woorden heel wat door zonde en onmacht kapot en gebroken was gegaan. Wie burger van Jezus' koninkrijk wil zijn, zal Hem daarin naar vermogen willen navolgen. In afwachting van de dag dat Christus er zelf voor zal zorgen dat op deze aarde alles weer volmaakt goed zal zijn.

Kenmerken

Jezus toonde bovendien wat de kenmerken van de burgers van zijn koninkrijk zijn. Hij vergaf mensen die Hem kwaad hadden gedaan, waste de voeten van zijn discipelen, wist precies wat goed en kwaad was maar veroordeelde niet, zat allerminst vast aan bezit en geld, hield ons voor wat God wel en niet belangrijk vindt. Wie durft te beweren dat als christenen op die manier leven, dat vandaag de dag niet zou opvallen?

Ik weet dat ik voor Frans Weeda en anderen op Vlieland niets nieuws heb gezegd. Gelukkig maar. Maar wat zou het geweldig zijn als de komende voorganger vanuit het fraaie kerkgebouw aan het Kerkplein straks opnieuw zo pionier wil zijn.

Kerkomroep vanuit de Nicolaaskerk Vlieland

Sinds zondag 15 juli 2018 worden de kerkdiensten live uitgezonden.

U kunt meeluisteren via de website www.kerkomroep.nl en onder gemeente: "Vlieland" invullen.

Kerkbel

Mocht u deze Kerkbel na een kerkdienst mee hebben genomen en hem graag per email ontvangen op uw thuisadres, dan kunt u dat opgeven via kerkbel@protestant-segemeentevlieland.nl

Overigens staat de Kerkbel ook op de website van de kerk www.protestantsegemeentevlieland.nl onder kerkelijke gemeenschap.

Voor wie de Kerkbel per post ontvangt en hem net zo lief digitaal ontvangt, geef dat dan svp door. Maakt u geen gebruik van internet, dan kunt u de Kerkbel ook per post ontvangen. Richt uw verzoek dan aan; Redactie Kerkbel, Kerkplein 7, 8899 AW Vlieland

De Katholieke Gemeenschap op Vlieland

Samen

Volgens de berekeningen worden de dagen langzaam langer, maar zo voelt het niet. Dit is de tijd van de schemerlampen, om de donkere hoeken in de woonkamer te verlichten. Nu werken de omstandigheden in de wereld ook niet bepaald mee. Alleen al het geweld op alle niveaus zou een mens maar zo een winterdip kunnen bezorgen.

Weet u wat mij altijd weer verwarmt? De saamhorigheid van de mensen. Of dat nu op de TV is, waar mensen samen stil zijn bij slachtoffers van geweld, of dat het in de kerk is waar mensen na de warmte van de Kerst samen de kilte van januari tegemoet gaan en samen gaan bidden voor de eenheid van de christenen, of dat het in familie- of vriendenkring is, waar mensen elkaar nabij zijn, telkens opnieuw.

Zou die kracht van mensen samen ooit genoeg zijn om het duister tegen te gaan?
Zou er ooit een einde komen aan hebzucht, agressie en jaloezie?
Aan geweld, haat of minachting?

Misschien kan dat alleen als we ons allemaal bewust worden van het feit dat wij ten diepste broeders en zusters zijn. Heel ouderwets gezegd: kinderen van één Vader. Misschien kan dat ooit, als wij maar inzien dat wij elkaar nodig hebben, niet alleen om het duister door te komen, maar juist om samen in het licht te leven. Laten we zonder verborgen agenda proberen te leven, helder en transparant. Laten we vensters worden voor Gods liefde hier op aarde.

Susan G. Boukema-Koopman
Em. Pastor

Vieringen

maandag, 16 maart 17.00 uur
 maandag, 20 april 19.30 uur
 maandag, 18 mei 19.30 uur

Inlichtingen over plaats:

Mevrouw A. Roos-van der Heide
 Lutinelaan 6, 8899 BE Vlieland
 tel. 0562 4515 49
 of pastor S. Boukema 06-53 26 93 30

R.K. Pastoraat Vlieland

pastor Susan Boukema-Koopman (eerst aanspreekbaar)
 woonadres: Buorren 97, 9081 AP Lekkum
 email: susan@kpnplanet.nl
 telefoon: 058 266 19 81 / mobiel: 06 53 26 93 30

pastoor Marco Conijn
 werk en woonadres: Dûbele streek 16, 9035 AJ Dronryp
 email: c.m.conijn@hotmail.com
 telefoon: 0517-233288 / mobiel: 06-21833503

Concerten bij kaarslicht

In mei start het nieuwe programma van 2020 van Concerten bij kaarslicht. Het programma is te lezen op <https://www.protestantsegemeentevlieland.nl/concerten-en-cultuur/concerten-bij-kaarslicht>

De Concerten bij kaarslicht worden georganiseerd t.b.v. het restauratiefonds van de Nicolaaskerk. Ze worden mede mogelijk gemaakt door Hotel Herbergh van Flieland. Toegangskarten zijn op de dag van het concert aan de kerk verkrijgbaar. Op woe. en do. van 10.00 tot 12.00 uur, als het concert op zaterdag is van 11.00 tot 12.30 uur en (indien niet uitverkocht) 's avonds vanaf 20.00 uur. U kunt alleen cash betalen, pinnen niet mogelijk.

Reserveren (aanbevolen) kan via www.protestantsegemeentevlieland.nl.
 Telefonisch reserveren kan ook: 06-30873617.

Legaten en erfstellingen

De Protestantse Gemeente op Vlieland is door de belastingdienst aangewezen als een “algemeen nut beogende instelling”. Dat betekent dat giften (waaronder erfenissen en legaten) aan onze gemeente of aan de diaconie niet worden belast met schenkingsrecht. Ook mag u uw giften meetellen voor uw giftenaftrek bij uw aangifte inkomstenbelasting. Schenken aan de gemeente of de diaconie is dus fiscaal voordelig!

PROTESTANTSE GEMEENTE TE VLIELAND

Kerkplein 7 • 8899 AW Vlieland
 scriba@protestantsegemeentevlieland.nl
 www.protestantsegemeentevlieland.nl

Bankrekeningen:

NL 95 RABO 0367.600.021 t.n.v. Protestantse Gemeente Vlieland op Vlieland

NL 36 RABO 0119.324.636 t.n.v. Restauratiefonds kerk Vlieland op Vlieland

NL 08 RABO 0367.600.714 t.n.v. Diaconie Gemeente Vlieland op Vlieland.

Gasten kunnen via kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl
 een post- of digitaal abonnement op de Kerkbel aanvragen of opzeggen,
 of bij verhuizing het nieuwe adres doorgeven.

Kerkenraad van de Protestantse Gemeente op Vlieland:

Predikant/ ds. F.H. Weeda, Kerkplein 5, 8899 AW, tel. 0562-850518
 voorzitter: E-mail: fhweeda@home.nl

Ouderling/scriba: H. van Keulen, Dorpsstraat 41, 8899 AB Vlieland
 tel. 0562-451573; email: vankeulenharry@gmail.com

Ouderling/ S.J. van der Kooij, Dorpsstraat 125, 8899 AE Vlieland
 Kerkrentmeester: tel. 06-22801607; email: jaapvdk4@gmail.com

Ouderling: J.G. Weeda-Stemerding, Kerkplein 5, 8899 AW Vlieland
 tel. 0562-850518; email: jweedastemerding@home.nl

Diaken: mevr. P. de Boer, Zuiderhaven 19-1, 8861 CK Harlingen
 tel. 06-50557700; email: deboerpiety@gmail.com
 mevr. C. de Jong-Mollema, Havenweg 11, 8899 BB Vlieland
 tel. 0562-451110, email: co.jong@planet.nl

Koster: I. Rugenbrink, Middenweg 19, 8899 BA Vlieland
 tel. 06-54252762

Kopij

Kopij voor het volgende kerkblad (**april/mei 2020**) kan worden opgestuurd
 t/m woensdag 25 maart 2020 naar Piety de Boer, Zuiderhaven 19-1, 8861 CK
 Harlingen, e-mail: deboerpiety@gmail.com